

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 kwietnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych

I Oddział w Ł. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia W. B. podlegającej ubezpieczeniom jako pracownik u płatnika składek I. Administracji Skarbowej wynosi:

- za marzec 2016 roku - na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe - 1 227,74 zł zaś na ubezpieczenie zdrowotne - 2 126,61 zł;
- za kwiecień 2016 roku - na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe - 0,0 zł zaś na ubezpieczenie zdrowotne - 466,90 zł;
- za czerwiec 2016 roku - na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe - 1 082,67 zł zaś na ubezpieczenie zdrowotne - 934,23 zł;
- za lipiec 2016 roku - na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe - 208,33 zł zaś na ubezpieczenie zdrowotne - 179,78 zł;
- za sierpień 2016 roku - na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe - 2 083,34 zł zaś na ubezpieczenie zdrowotne - 1 797,72 zł.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że W. B. wystąpiła do oddziału z wnioskiem o zweryfikowanie podstaw wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne wykazanych przez płatnika składek Izbę Administracji Skarbowej w Ł. (poprzednio Izbę Skarbową w Ł.) w dokumentach rozliczeniowych za okres od marca 2016 roku do sierpnia 2016 roku.

Zakład przeprowadził w okresie od 27 stycznia 2017 roku do 6 lutego 2017 roku postępowanie kontrolne płatnika składek I. Administracji Skarbowej w Ł. na okoliczność prawidłowości i rzetelności obliczania składek na ubezpieczenia społeczne oraz innych składek, do których pobierania zobowiązany jest Zakład, zgłaszania do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego oraz ustalanie uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych i wypłacanie tych świadczeń oraz dokonywanie rozliczeń z tego tytułu.

W trakcie kontroli, na okoliczność naliczanych dla wnioskodawczyni wynagrodzeń i zasiłków, zostały przedstawione następujące dokumenty: zastępcze asygnaty zasiłkowe wraz z drukami ZUS ZŁA, wyliczenie podstawy zasiłków pracownika, regulamin pracy Izby Skarbowej w Ł. będący załącznikiem do zarządzenia nr (...) Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z dnia 13 kwietnia 2015 roku, zarządzenie nr (...) Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z dnia 17 kwietnia 2015 roku w sprawie wprowadzenia Regulaminu przyznawania nagród pracownikom Izby Skarbowej w Ł. wraz z załącznikiem, pisma z dnia 8 czerwca 2016 roku i z dnia 30 października 2015 roku skierowane do wnioskodawczyni o zmianie miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego, kartoteka zasiłkowa, kartoteka wynagrodzeń. Z przedstawionych dokumentów wynika, że wynagrodzenie za pracę jest płatne miesięcznie z dołu oraz, że wynagrodzenie wypłaca się pracownikom do 5 dni roboczych przed końcem miesiąca. Wynika również, że z dniem 1 stycznia 2016 roku przyznano wnioskodawczyni wyższe wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 2.866,98 oraz dodatek za wysługę lat zgodnie z obowiązującymi przepisami (poprzednio od 1 września 2015 roku wnioskodawczyni wynagrodzenie zasadnicze wynosiło 2.435,99 zł.).

W trakcie kontroli ustalono, że od maja 2016 roku nastąpiła zmiana wysokości dodatku stażowego wnioskodawczyni na 9%. Podczas kontroli stwierdzono, że wyrównanie wynagrodzenia za okres od stycznia 2016 roku do czerwca 2016 roku wypłacone w czerwcu 2016 roku w kwocie 1.082,67 zł, naliczone zostało w ten sposób, że należność z tytułu stażu pracy została doliczona do podstawy wymiaru składek pomimo, że wnioskodawczyni korzystała ze zwolnienia lekarskiego w miesiącu lutym 2016 roku - 10 dni oraz w miesiącu marcu 2016 roku - 24 dni. Ustalono również, że ze

względem na przesuwanie wypłaty wynagrodzeń w kwotach netto nie następują podwójne wypłaty za ten sam okres. Analiza dokumentów wykazała, że w miesiącu czerwcu 2016 roku nie nastąpiła kompensata, gdyż było to wyrównanie wynagrodzeń. Ponadto w trakcie kontroli stwierdzono, że w miesiącu sierpniu 2016 roku nastąpiło skompensowanie wypłat jako realizacja art. 87 § 7 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2016r., poz. 1666), gdyż listy płac są sporządzane najpóźniej w piątym dniu roboczym przed końcem danego miesiąca. Podczas kontroli ustalono, że kwoty wynagrodzeń wykazane w listach płac nie różnią się od tych, które płatnik składek wykazał w złożonych za wnioskodawczynię dokumentach rozliczeniowych m.in. za okres od marca 2016 roku do sierpnia 2016 roku. Zakład stwierdził, że złożone przez płatnika dokumenty rozliczeniowe są prawidłowe i nie wymagają korekty.

(decyzja z dnia 3 kwietnia 2017 roku k. 1- 6 verte tom II akt ZUS)

Od powyższej decyzji, wnioskodawczyni W. B., złożyła odwołanie do Sądu Okręgowego w Łodzi wnosząc o uchylenie lub zmianę zaskarżonej decyzji. Odwołująca się przedmiotowej decyzji zarzuciła:

- niezgodność z art. 87§7 k.p. ustawy z dnia 26 czerwca 1974r, Kodeks Pracy (Dz. U. z 1998r, Nr. 21, poz. 94 ze zmianami oraz z 2009 r. Nr. 219, Poz. 1704);

- niezgodność z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 04 października 1994r, I (...)/94;

- niezgodność z art. 91 k.p. ustawy z dnia 26 czerwca 1974r, Kodeks Pracy (Dz. U. z 1998r, Nr 21, poz. 94 ze zmianami oraz z 2009 r. Nr. 219, Poz. 1704);

- niezgodność z poprzednią decyzją ZUS Znak. Sprawy (...) - (...), Nr Sprawy: (...). sporządzoną przez Starszego A. S. K. w związku ze złożonymi protokołami z dnia 24 listopad 2016 roku oraz z dnia 5 grudnia 2016 roku;

- niezgodność z interpretacją internetową sporządzoną przez pracownika ZUS Panią M. S. w artykule "Choroba pracownika na przełomie miesiący - obowiązki pracodawcy" - publikacja z dnia 16 maja 2014 roku z serwisu rp.pl, źródło: Rzeczpospolita.

W uzasadnieniu wnioskodawczyni podniosła, że w dniu 29 grudnia 2016 roku złożyła trzeci protokół do ZUS w związku z przeprowadzeniem kontroli u pracodawcy Izby Skarbowej w Ł. w okresie od marca 2016 roku do 31 sierpnia 2016 roku z uwagi na bezpodstawne bez jej pisemnej zgody potrącenie przez pracodawcę jej wynagrodzenia ze stosunku pracy za m-c sierpień 2016 roku o kwotę nadpłaconego wynagrodzenia za m-c marzec 2016 roku, w którym dostarczyła pracodawcy zwolnienie lekarskie z opóźnieniem. Dodatkowo poinformowała ZUS o fakcie posiadania przez Izbę Administracji Skarbowej w Ł., przed dokonaniem wypłaty wynagrodzenia za m-c kwiecień 2016 roku, jej dwóch zwolnień lekarskich na druku (...). Pierwsze zwolnienie obejmowało okres od dnia 29 marca 2016 roku do dnia 19 kwietnia 2016 roku (liczba dni choroby 22) oraz drugie zwolnienie lekarskie obejmujące okres od 20 kwietnia 2016 roku do 10 maja 2016 roku (liczba dni choroby 21). Z dostarczonych do I. Administracji Skarbowej zwolnień lekarskich wynikała długotrwała niezdolność do pracy co zostało również potwierdzone przez kontrolę ZUS. W związku z powyższym odwołująca domaga się, żeby ZUS wydał decyzję nakazującą jej pracodawcy Izbie Administracji Skarbowej w Ł. sporządzenie korygujących list płac za miesiące marzec 2016 roku i czerwiec 2016, w których doszło do nadpłaty wynagrodzenia ze stosunku pracy oraz sporządzenia stosownych korekt dokumentów rozliczeniowych (raportów ZUS RCA i (...)) za powyższe miesiące a także skorygowania przez pracodawcę listy płac nr. (...), w której w nieprawidłowej wysokości wyrównano jej wynagrodzenie ze stosunku pracy za miesiąc maj 2016 roku. Ponadto wnioskodawczyni w odwołaniu przedstawiła swój sposób obliczenia należnego wynagrodzenia za sporny okres.

(odwołanie z dnia 14 kwietnia 2017 roku k. 2 - 16)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie z dnia 15 maja 2017 roku k. 19 - 20 verte)

W piśmie procesowym z dnia 1 czerwca 2017 roku zainteresowana Izba Administracji Skarbowej w Ł. wniosła o oddalenie odwołania.

(pismo z dnia 1 czerwca 2017 roku k. 53 - 54)

Na rozprawie w dniu 16 listopada 2017 roku wnioskodawczyni poparła odwołanie. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie ryczałtowej 180 zł. Z kolei pełnomocnik zainteresowanego wniósł o oddalenie odwołania.

(stanowiska stron e - protokół z dnia 16 listopada 2017 roku 00:55:10 - 01:01:35 - płyta CD k.83).

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił co następuje:

Wnioskodawczyni W. B. jest pracownikiem I. Administracji Skarbowej w Ł. (uprzednio Izba Skarbowa w Ł.).

(okoliczność bezsporna).

Od dnia 1 kwietnia 2015 roku wnioskodawczyni była zatrudniona w Komórce Organizacyjnej (...) Oddział Płac jako Kontroler Rozliczeń, następnie od dnia 1 października 2015 roku w Komórce Egzekucji Administracyjnej jako Kontroler Rozliczeń

(zestawienie k. 101 tom II akt ZUS)

Wynagrodzenie wnioskodawczyni kształtowało się następująco od 1 września 2015 roku wynosiło 2.435,99 zł zaś od dnia 1 stycznia 2016 roku wynosiło 2866,98 zł.

(pismo z dnia 30 października 2015 roku k. 141 tom I akt ZUS i pismo z dnia 8 czerwca 2016 roku k.139 tom I akt ZUS)

Wnioskodawczyni przebywała na zwolnieniach lekarskich w następujących okresach:

- od dnia 1 lutego 2016 roku do dnia 5 lutego 2016 roku - wysłane pocztą, wypłynęło do pracodawcy w dniu 3 lutego 2016 roku - rozliczone w lutym 2016 roku;

- od dnia 8 lutego 2016 roku do dnia 12 lutego 2016 roku - wysłane pocztą, wypłynęło do pracodawcy w dniu 11 lutego 2016 roku - rozliczone w lutym 2016 roku;

- od dnia 1 marca 2016 roku do dnia 11 marca 2016 roku - wysłane pocztą, wypłynęło do pracodawcy w dniu 3 marca 2016 roku - rozliczone w marcu 2016 roku;

- od dnia 14 marca 2016 roku do dnia 18 marca 2016 roku - wysłane pocztą, wypłynęło do pracodawcy w dniu 18 marca 2016 roku - rozliczone w marcu 2016 roku;

- od dnia 21 marca 2016 roku do dnia 25 marca 2016 - wysłane pocztą, wypłynęło do pracodawcy w dniu 24 marca 2016 roku - rozliczone w kwietniu 2016 roku;

- od dnia 29 marca 2016 roku do dnia 19 kwietnia 2016 roku - wysłane pocztą, wypłynęło do pracodawcy w dniu 30 marca 2016 roku - rozliczone w kwietniu 2016 roku;

- od dnia 20 kwietnia 2016 roku do dnia 10 maja 2016 roku- wypłynęło do pracodawcy w dniu 21 kwietnia 2016 roku;

- od dnia 20 kwietnia 2016 roku do dnia 22 kwietnia 2016 roku - rozliczone w kwietniu 2016 roku,
- od dnia 23 kwietnia 2016 roku do dnia 10 maja 2016 roku - rozliczone w maju 2016 roku;

- od dnia 11 maja 2016 roku do dnia 7 czerwca 2016 roku - wysłane pocztą, wypłynęło do pracodawcy w dniu 17 maja 2016 roku;

- od dnia 11 maja 2016 roku do dnia 23 maja 2016 roku - rozliczone w maju 2016 roku;
- od dnia 24 maja 2016 roku do dnia 7 czerwca 2016 roku - rozliczone w czerwcu 2016 roku;

- od dnia 8 czerwca 2016 roku do dnia 21 czerwca 2016 roku - wysłane pocztą, wypłynęło do pracodawcy w dniu 13 czerwca 2016 roku - rozliczone w czerwcu 2016 roku;

- od dnia 22 czerwca 2016 roku do dnia 5 lipca 2016 roku - wysłane pocztą, wypłynęło do pracodawcy w dniu 23 czerwca 2016 roku - rozliczone w lipcu 2016 roku;

- od dnia 6 lipca 2016 roku do dnia 19 lipca 2016 roku- wysłane pocztą, wypłynęło do pracodawcy w dniu 5 lipca 2016 roku - rozliczone w lipcu 2016 roku;

- od dnia 20 lipca 2016 roku do dnia 29 lipca 2016 roku- wysłane pocztą, wypłynęło do pracodawcy w dniu 25 lipca 2016 roku - rozliczone w sierpniu 2016 roku;

(pismo zainteresowanego z dnia 1 czerwca 2017 roku k. 53 - 54, zestawienie k. 101 tom II akt ZUS)

Zgodnie z § 44 Regulaminu Pracy Izby Skarbowej w Ł. (wprowadzonym Zarządzeniem nr (...) Dyrektora Izby Skarbowej z dnia 13 kwietnia 2015 roku - obowiązującym u zainteresowanego od dnia 28 kwietnia 2015 roku) pracownikowi przysługuje wynagrodzenie określone w umowie o pracę, od dnia podjęcia zatrudnienia w izbie skarbowej (ust 1). Wynagrodzenie za pracę płatne miesięczne z dołu, wypłaca się do 5 dni roboczych przed końcem miesiąca (ust 2). Wypłata wynagrodzenia dokonywana jest przelewem na wskazane przez pracownika konto lub przekazem pocztowym na wskazany przez pracownika adres (ust 3). Pracodawca, na żądanie pracownika, jest obowiązany udostępnić do wglądu dokumenty, na podstawie których zostało obliczone wynagrodzenie (ust 4). Komórka rachunkowości budżetowej jest zobowiązana do przekazania pracownikowi informacji o wszystkich składnikach wynagrodzenia za pracę oraz na jego żądanie raportu miesięcznego informującego o wysokości odprowadzonych składek na ubezpieczenia społeczne (ust5)..

(regulamin pracy Izby Skarbowej k. 56, zarządzenie nr (...) k. 55)

Wnioskodawczyni zostało wypłacone w kolejnych miesiącach wynagrodzenie w następującej wysokości tj.

- w dniu 24 marca 2016 roku - 1.793,36 zł netto;
- w dniu 25 kwietnia 2016 roku - 1.785,06 zł netto;
- w dniu 25 maja 2016 roku - 1.866,14 zł netto;
- w dniu 24 czerwca 2016 roku - 1.853,72 zł netto.

(pismo ZUS z dnia 5 października 2016 roku k. 3 - tom II akt ZUS)

W czerwcu 2016 roku płatnik składek wypłacił wnioskodawczyni wyrównania wynagrodzeń za okres styczeń-maj 2016 roku w wysokości:

- za styczeń 2016 roku - kwotę 465,47 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę i dodatku stażowego;
- za luty 2016 roku - kwotę 321,81 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę i dodatku stażowego (pomniejszonego o 10 dni nieobecności);

- za marzec 2016 roku - kwotę 120,68 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę i dodatku stażowego (pomniejszonego o 24 dni nieobecności);

- za kwiecień 2016 roku - kwotę 34,48 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę i dodatku stażowego (pomniejszonego o 30 dni nieobecności);

- za maj 2016 roku - kwotę 139,35 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę i dodatku stażowego (pomniejszonego o 23 dni nieobecności), zmiana dodatku stażowego z 8% na 9%.

(pismo z dnia 5 października 2016 roku k. 3 - tom II akt ZUS)

Wpłacony wnioskodawczyni dodatek stażowy wynosił odpowiednio:

- w miesiącach styczeń - kwiecień 2016 roku - 8% - 194,88 zł brutto;

- w maju 2016 roku - 9% - 219,24 zł brutto;

W czerwcu 2016 roku w związku z przeprowadzonymi w okresie styczeń - maj 2016 roku podwyżkami wynagrodzeń pracowników korpusu służby cywilnej, kwota dodatku stażowego wzrosła o 38,79 zł.

(pismo z dnia 5 października 2016 roku k. 3 - tom II akt ZUS)

Składki wnioskodawczyni za marzec 2016 roku były naliczone od pełnej kwoty wynagrodzenia z uwagi na to, że zwolnienie lekarskie wnioskodawczyni wpłynęło po terminie rozliczenia wynagrodzenia, dlatego też zostało rozliczone w kwietniu. Technicznie nie jest możliwe rozliczenie zwolnień, które wpływają po wypłaceniu wynagrodzenia.

(zeznania świadka M. W. e - protokół z dnia 20 czerwca 2017 roku 00:38:23 -00:46:29 - płyta CD k. 83; zeznania świadka I. Z. - protokół z dnia 20 czerwca 2017 roku 00:46:29 - 00:49:32- płyta CD k. 83)

Nadpłata wynagrodzenia wnioskodawczyni została rozliczona w sierpniu 2016 roku. Przesunięcia były od lutego 2016 roku, bo wtedy było pierwsze zwolnienie lekarskie wnioskodawczyni. Choroba zaczęła się od lutego i trwała do lipca 2016 roku. Pierwsze przesunięcie wypłaty w związku ze zwolnieniem nastąpiło z marca na kwiecień 2016 roku. Kolejne zwolnienia automatycznie były przesuwane aż do sierpnia. W czerwcu 2016 roku wnioskodawczyni również była na zwolnieniu.

(zeznania świadka M. W. e - protokół z dnia 20 czerwca 2017 roku 00:38:23 -00:46:29 - płyta CD k. 83; zeznania świadka I. Z. - protokół z dnia 20 czerwca 2017 roku 00:46:29 - 00:49:32- płyta CD k. 83)

Nic nie wskazywało w kwietniu 2016 roku na to, że wnioskodawczyni miałyby przebywać jeszcze przez kilka miesięcy na zwolnieniu. np. zwolnienie ciążowe.

(zeznania świadka M. W. e - protokół z dnia 20 czerwca 2017 roku 00:38:23 -00:46:29 - płyta CD k. 83; zeznania świadka I. Z. - protokół z dnia 20 czerwca 2017 roku 00:46:29 - 00:49:32- płyta CD k. 83)

Osoby rozliczające zwolnienia nie ustalają czy zwolnienie lekarskie jest zwolnieniem długotrwałym.

(zeznania świadka M. W. e - protokół z dnia 20 czerwca 2017 roku 00:38:23 -00:46:29 - płyta CD k. 83; zeznania świadka I. Z. - protokół z dnia 20 czerwca 2017 roku 00:46:29 - 00:49:32- płyta CD k. 83)

Pracownik ma 7 dni na dostarczenie zwolnienia lekarskiego, natomiast na samo powiadomienie o fakcie choroby ma 3 dni.

(zeznania świadka M. W. e - protokół z dnia 20 czerwca 2017 roku 00:38:23 -00:46:29 - płyta CD k. 83; zeznania świadka I. Z. - protokół z dnia 20 czerwca 2017 roku 00:46:29 - 00:49:32- płyta CD k. 83)

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni jest niezasadne.

Zgodnie z treścią art. 18 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 20 w związku z art. 4 pkt 9 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963, z późn. zm.) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne pracowników stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy, z wyłączeniem wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną oraz zasiłków.

Podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne pracowników nie stanowią również przychody wymienione w § 2 ust. 1 pkt 1-32 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 roku w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. z 2015 roku, poz. 2236 ze zm.).

W myśl § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 78, poz. 465 ze zm.) w przypadku pracowników, płatnik składek (pracodawca) w imiennym raporcie miesięcznym uwzględnia należne składki na ubezpieczenia społeczne od wszystkich dokonanych lub postawionych do dyspozycji ubezpieczonego wypłat - od pierwszego do ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego, którego deklaracja dotyczy - stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, z uwzględnieniem ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. do wysokości rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe).

Zatem podstawą wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne pracownika jest przychód faktycznie otrzymany lub postawiony do jego dyspozycji, a nie wynikający z umowy o pracę.

W myśl pkt 24 § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1998 roku podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne pracownika nie stanowią składniki wynagrodzenia, do których pracownik ma prawo w okresie pobierania wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy, zasiłku chorobowego, macierzyńskiego, opiekuńczego, świadczenia rehabilitacyjnego, w myśl postanowień układów zbiorowych pracy lub przepisów o wynagradzaniu, jeżeli są one wypłacane za okres pobierania tego wynagrodzenia lub zasiłku. Tym samym nie wchodzi do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne składniki wynagrodzenia przysługujące pracownikom za okres pobierania wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy, zasiłku chorobowego, zasiłku macierzyńskiego, zasiłku opiekuńczego oraz świadczenia rehabilitacyjnego pod warunkiem stosownego uregulowania zasad wypłacania tych składników za ww. okresy w układach zbiorowych pracy lub przepisach o wynagradzaniu.

W konsekwencji jeżeli zgodnie z obowiązującymi u danego płatnika przepisami o wynagradzaniu dodatek stażowy przysługuje w pełnej wysokości niezależnie od tego czy pracownik przebywa na zasiłku chorobowym, opiekuńczym, macierzyńskim, świadczeniu rehabilitacyjnym, wówczas od tego dodatku wypłaconego za ww. okres nie należy naliczać składek, natomiast za okres świadczenia pracy składki od dodatku stażowego są należne.

Zgodnie z art. 81 ust. 1, ust. 5 i ust. 6 ustawy z 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1793 ze zm.) podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne pracowników stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne pracowników, z zastrzeżeniem, że z tej podstawy nie wyłącza się wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną. Nie stosuje się ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne pomniejsza się o kwoty składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe, sfinansowane przez ubezpieczonego (pracownika), potrąconych z jego środków, zgodnie z przepisami ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy zauważyć należy, że wnioskodawczyni zwróciła się do organu rentowego o zweryfikowanie podstaw wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne wykazanych przez płatnika składek Izbę Administracji Skarbowej w Ł. (poprzednio Izbę Skarbową w Ł.) w dokumentach rozliczeniowych za okres od marca 2016 roku do sierpnia 2016 roku. Wnioskodawczyni zwróciła uwagę, że pracodawca bezpodstawnie potrącił wynagrodzenia ze stosunku pracy za sierpień 2016 roku o kwotę nadpłaconego wynagrodzenia za marzec 2016 roku, w którym dostarczyła pracodawcy zwolnienie lekarskie z opóźnieniem. Wnioskodawczyni domagała się sporządzenia korygujących list płac za marzec 2016 roku i czerwiec 2016 roku, w których doszło do nadpłaty wynagrodzenia ze stosunku pracy oraz sporządzenia stosownych korekt dokumentów rozliczeniowych (raportów ZUS RCA i (...)) za powyższe miesiące oraz skorygowania przez pracodawcę listy płac nr (...), w której w nieprawidłowej wysokości wyrównano wynagrodzenie ze stosunku pracy za maj 2016 roku. Wskazała, że pracodawca Izba Administracji Skarbowej w Ł. w kwietniu 2016 roku, przed dokonaniem wypłaty wynagrodzenia za kwiecień 2016 roku, otrzymał od wnioskodawczyni dwa zwolnienia lekarskie na druku (...) za okres od 29 marca 2016 roku do 19 kwietnia 2016 roku (liczba dni choroby 22) oraz od 20 kwietnia 2016 roku do 10 maja 2016 roku (liczba dni choroby 21).

Organ rentowy zgodnie z wnioskiem i posiadanymi uprawnieniami takiej weryfikacji dokonał i ustalił, że pracodawca wnioskodawczyni za wskazany okres dokonał prawidłowego obliczenia składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne. W związku z tym wydał w sprawie decyzję potwierdzającą słuszność dokonanych przez pracodawcę wnioskodawczyni wyliczeń składek na wskazane ubezpieczenia społeczne. Natomiast wnioskodawczyni odwołując się od powyższej decyzji zakwestionowała prawidłowość naliczonego przez pracodawcę wynagrodzenia w miesiącach marcu, maju i czerwcu 2016 roku i nieuprawnionego potrącenia nadpłaconego wynagrodzenia w miesiącu sierpniu 2016 roku. Na słuszność zaś swojego stanowiska wnioskodawczyni przywołała przepisy kodeksu pracy dotyczące potrąceń z wynagrodzenia za pracę, orzecznictwo Sądu Najwyższego oraz artykuły internatowe co do zasad wyliczania wynagrodzenia za pracę w sytuacji, gdy pracownik przebywa na zwolnieniu lekarskim. Powyższe dokumenty nie mogły jednak stanowić uzasadnionego wsparcia dla twierdzeń wnioskodawczyni w niniejszym procesie. Odwołująca się artykułując powyższe zarzuty pod kątem prawidłowości wydanej decyzji kompletnie pomija fakt, że organ rentowy był zobligowany jedynie do kontroli prawidłowości wyliczonej składki na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne od wypłaconego wynagrodzenia. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie jest władny do kontrolowania prawidłowości wysokości wypłaconego przez pracodawcę pracownikowi wynagrodzenia a jedynie sprawdzenia czy od tego już wypłaconego pracownikowi wynagrodzenia została rozliczona składka w prawidłowej wysokości. Zatem wszelkie zarzuty pod kątem prawidłowego określenia wysokości wynagrodzenia przez pracodawcę w danym miesiącu nie mogą być analizowane przez organ rentowy. W sytuacji gdy pracownik ma zastrzeżenia czy też wątpliwości co do wysokości wypłaconego mu uposażenia może wystąpić do Sądu Pracy o zweryfikowanie tych danych formułując stosowne roszczenia. Zatem drogą do wzruszenia decyzji pracodawcy określającego wynagrodzenia w danym miesiącu nie jest organ rentowy. Nawet „przy okazji” rozpoznawania sprawy o wysokość podstawy wymiaru składek nie mogą być analizowane inne roszczenia wnioskodawczyni, które przysługują wobec innego podmiotu tj. pracodawcy. W tej sytuacji nie ma wątpliwości, że organ rentowy wydał prawidłową decyzję, ponieważ od wypłaconego wnioskodawczyni - wprawdzie kwestionowanego - wynagrodzenia obliczone składki na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne za sporny okres były zgodne z obecnie obowiązującym przepisami prawa. O. tej nie kwestionowała nawet sama ubezpieczona.

W tym miejscu należy przypomnieć, że sąd rozpoznając sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych bezwzględnie związany jest zakresem decyzji organu rentowego. Oznacza to, że treść decyzji wyznacza zakres i przedmiot rozpoznania sądowego, w którym sąd rozstrzyga o zasadności wniosku w granicach przedmiotu zaskarżonej decyzji. Sąd nie działa w zastępstwie organu rentowego, w związku z czym nie ustala ab initio prawa do świadczeń i choć samodzielnie oraz we własnym zakresie rozstrzyga wszelkie kwestie związane z prawem lub wysokością świadczenia objętego decyzją, to jego rozstrzygnięcie odnosi się do zaskarżonej decyzji. Przed sądem wnioskodawca może żądać jedynie korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swoją rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego zaskarżoną decyzją, natomiast nie może żądać czegoś, o czym organ rentowy nie decydował. Z tego względu odwołanie wnoszone od decyzji organu ubezpieczeń społecznych nie ma charakteru samodzielnego

żądania, a jeżeli takie zostanie zgłoszone, sąd nie może go rozpoznać, lecz zobowiązany jest postąpić zgodnie z art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. I tak, w wyroku z dnia 9 września 2010 roku wydanym w sprawie II UK 84/10 (opubl: L.) Sąd Najwyższy wskazał, że przeniesienie sprawy na drogę sądową przez wniesienie odwołania od decyzji organu rentowego ogranicza się do okoliczności uwzględnionych w decyzji, a między stronami spornych; poza tymi okolicznościami spór sądowy nie może zaistnieć. Oznacza to więc, że spór sądowy w konsekwencji odwołania od decyzji ogranicza się do okoliczności w niej uwzględnionych, ale tylko tych, które są sporne między stronami. A contrario, okoliczności niesporne między stronami, jak i sporne lecz nie uwzględnione w decyzji pozostają poza granicami tego postępowania sądowego. Powyższe wynika wprost z charakteru postępowania sądowego z zakresu ubezpieczeń społecznych, które ma charakter rozpoznawczy i kontrolny. Tym samym, postępowanie bezwzględnie sprowadza się do oceny zasadności rozstrzygnięcia dokonanego przez organ rentowy w zakresie wyznaczonym przez treść zaskarżonej decyzji (tak m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 1999 roku, II UZ 51/99 OSNP 2000/15/601; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2011 roku, w sprawie o sygn. akt II UZ 1/11, LEX; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2012 roku, w sprawie o sygn. akt II UK 275/11 LEX oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 18 stycznia 2013 roku, w sprawie o sygn. akt III AUa 940/12, LEX).

Dlatego też ani organ rentowy ani Sąd Okręgowy - związany zakresem decyzji - nie był uprawniony do merytorycznego odnoszenia się do stawianych w odwołaniu zarzutów, gdyż nie miały racji bytu w niniejszym postępowaniu. A co za tym idzie odwołanie wnioskodawczynie nie mogło odnieść zamierzonego skutku instancyjnego.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie w pkt 1 wyroku.

W przedmiocie kosztów Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. Sąd Okręgowy zasądził od wnioskodawczynie na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Ł. kwotę 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego – stosownie do treści § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.).

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawczynie.

18 XII 2017 roku.

E.W.